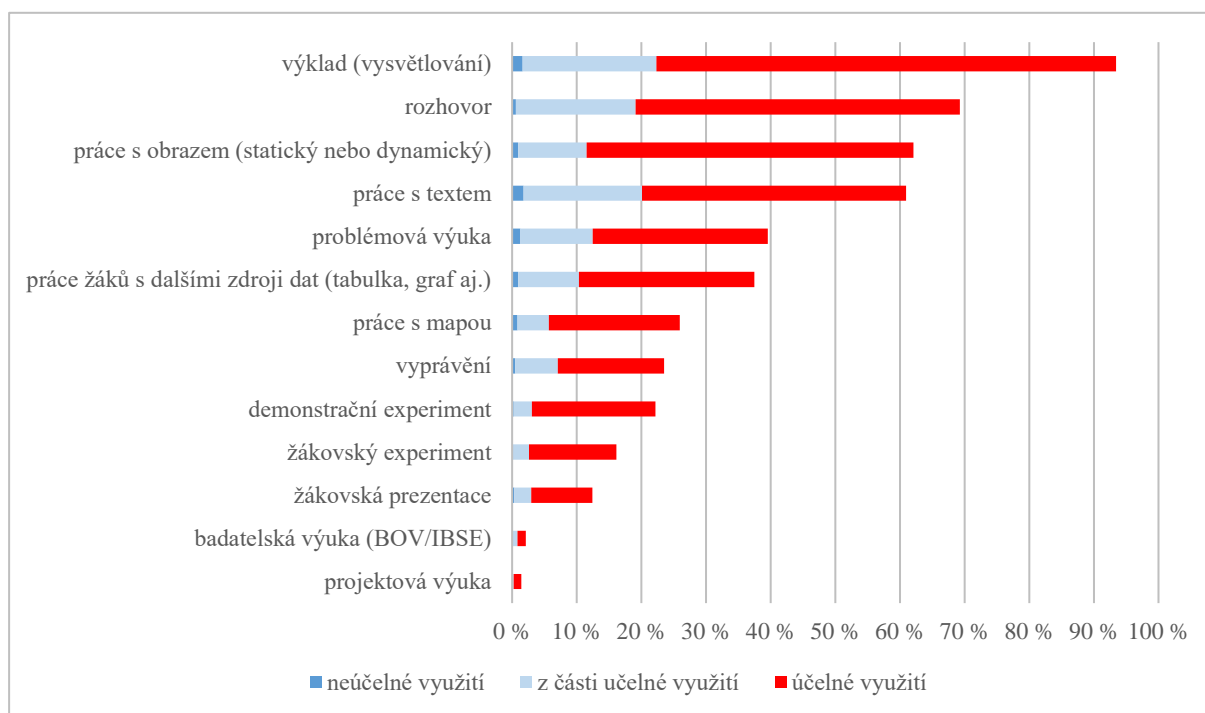

a formy výuky s vyšší mírou aktivizace žáků. Za pozornost pak stojí existence příležitostí pro zkvalitňování některých metod a forem výuky, které byly relativně častěji hodnoceny jako neúčelné (např. práce s textem, problémová výuka).

Graf č. 3 Četnost a účelnost využití metod a forem výuky v přírodovědných předmětech na 2. stupni základních škol (podíl hospitací tematické inspekční činnosti s výskytem hodnoceného jevu)

Uvedená zjištění jsou v souladu s charakteristikami průběhu výuky přírodovědných předmětů očima samotných žáků. Takto je hodina fyziky typicky spojena s výkladem nového učiva a jeho zápisem (93 % žáků uvádějících častý či velmi častý výskyt jevu) spolu s řešením početních příkladů (87 % žáků), přičemž častější praxí je také využití prezentace učitele (49 % žáků) a čtení textu z učebnice (37 % žáků). Časté či velmi časté využití experimentu, stejně jako videa, uvedla pouze přibližně pětina žáků. Zjištění týkající se dalších přírodovědných předmětů jsou velmi obdobná fyzice, s existencí některých specifik v podobě častějšího využití experimentu v chemii, respektive prezentace učitele v přírodopise a zeměpisu/geografii.

Konečně otázkou rovněž zůstává, na které dílčí činnosti vztahující se k přírodovědné gramotnosti žáků se výuka přírodovědných předmětů zaměřuje nejčastěji, přičemž následující zjištění se týkají hodnocení hodin přírodovědných předmětů na 2. stupni základních škol.¹⁶ Hodnocení ukazuje, že nejčastěji se v navštívených hodinách přírodovědných předmětů objevily, podle očekávání, základní činnosti – osvojení terminologie přírodních věd, popis a vysvětlování přírodních jevů s využitím získaných poznatků a kladení otázek k přírodovědným tématům (viz graf č. 4). Naopak příležitosti lze identifikovat především v zařazování činností, které prohlubují kritické a komplexní hodnocení přírodních jevů a také nastavení výzkumného problému.

¹⁶ Hospitace v rámci tematické inspekční činnosti.